

MUSIC POWER!

DET SOM ÄR BRA FÖR BARNEN ÄR BRA FÖR VÄRLDEN...

Sven Sjögren

Förbundsordförande i Svenska Suzukiförbundet

Hur kommer det sig att synen på våra olika yrken idag är så konstig? - Att de som har hand om döda ting (som t. ex. datorer, pengar och diverse prylar) ofta tjänar betydligt mer än de som arbetar med levande människor. - Att programmerarens och börsmäklarens lön för det mesta vida överstiger dagisfrökens, lärarens och sjuksköterskans? Det här speglar ett synsätt och en inställning som är på kollisionskurs med en sund samhällsutveckling.

Ska läraren hålla på med undervisning eller uppfostran?

Inom utbildningssektorn har besparingar i tät följd drabbat skolan med påföljd att undervisningen sker i allt större klasser, antalet vikarier minskar liksom resurserna för läromedel. Kuratorer och skolpsykologer får allt fler fall att ta sig an inom en krympande tidsram. Ett ökat antal lärare upplever sin lärarroll som allt längre bort från vad de ursprungligen tänkte sig: att hålla på med undervisning. I stället finner de sig i full färd med att försöka ge ett växande antal elever elementa i hur man uppträder ansvarsfullt tillsammans med andra människor. Med andra ord får de rycka in och i efterhand försöka ge stackars elever sådan kunskap som de egentligen för länge sedan skulle ha haft och som skulle utgöra grunden för fortsatt inläring. - En svår och ofta otacksam uppgift! Under 90-talet stod politiskt tillsatta nyckelfigurer då och då upp och sa "vi ska ha Europas bästa skola" eller "Sverige har snart världens bästa skola". Sedan dess har Sverige halkat ner alltmer vid jämförelser av elevernas resultat i olika länders skolor. Ser man historiskt på oss människor som samhällsvarelser så förebådas ofta en kulturs nedgång och fall av att barn och gamla behandlas illa...

Flumresonemang?

Shinichi Suzuki grundade sitt "Talent Education Institute" år 1945. Redan för över 60 år sedan var han övertygad om det som kom att bli hans två grundteser: 1/ att begåvning inte är medfödd utan kan utvecklas om goda betingelser föreligger och 2/ att detta förhållande i allra högsta grad kan utgöra grunden för oss att bygga en bättre värld. Är det flummigt att resonera så? Är det missriktad, världsfrånvärd idealitet att tro så? Den som hävdar det får nog samtidigt besvära sig med att skicka med ett alternativ. - Som bevisligen fungerar lika bra som Suzukis idé med musiken som medel och människan som mål! 1969 skrev Suzuki boken "Ability Development From Age Zero". I den skriver han bl. a. så här:

Ett barns öde ligger i föräldrarnas händer.

"När är en lämplig tid att börja spela fiol?" "Mitt barn är tre år. Är det för tidigt att börja spela piano?" Inte sällan får jag sådana frågor. Ofta har det sagts att det är bäst att börja ta lektioner vid den eller den åldern eller att det skulle vara farligt att börja spela för tidigt. Sådana uppfattningar är felaktiga. Det där är bara teorier. Inte tänker vi väl: "Bästa åldern att lära mitt barn att prata är i 5-årsåldern. Därför ska han inte få höra någon prata förrän han är fem." - Nonsens! Om någon verkligen gjorde så mot ett barn skulle det vara alldeles för sent att verkligen lära sig språket. Jag tror inte att man någonsin kan finna några negativa effekter av att ett barn lär sig sitt modersmål så tidigt att det kan prata flytande vid 5 års ålder. Problem uppstår istället om barnet ignoreras under dessa viktiga år. Från den dag barnet föds växer kroppen gradvis och barnet anpassar sig till sin omgivning. När man ägnar sig åt trädgårdsodling är det uppenbart att en planta vissnar om man antar att den varken ska ha vatten, sol eller gödning förrän efter en viss tid och då plötsligt överöses med alla tre. Vi människor är också en del av naturens rike. I princip är det ingen skillnad mellan oss och växterna.

Einstein: "Ett nytt sätt att tänka!..."

I Suzukipedagogiken har vi som föräldrar och lärare en fungerande ram inom vilken vi kan förverkliga våra goda intentioner då det gäller våra barns fostran och utveckling. Ju förr vi inser att våra barn är roten till det träd som är vårt framtida samhälle desto bättre. Och ju mer omsorg vi lägger ned på roten desto finare träd! Att spara in på roten är lika smart som att spara in lite på botten i en båt eller på ett flygplans vingar. Vad tror man sig vinna när man skär ner på vår mödosamt upparbetade kommunala musikskola? - Om man gör dagisgrupper och skolklasser ohanterligt stora? - Om man inte har möjlighet att ta hand om elever med speciella problem? - Om medlen för undervisningsmateriel och skollokalsunderhåll stryps? Ja, vad tror vi att vi vinner om vi inte tar hand om vårt uppväxande släkte på bästa sätt? - Inte är rädda om trädets rot? I stället för att spara så riskeras hela trädet. Erfarenheten visar att vi på lång sikt vinner på att satsa väldigt mycket på människans start i livet. Och här tänkte jag nu uppenbara en stor hemlighet: *De här små barnen blir vuxna människor en gång!* -personer med eller utan självkänsla, med eller utan förmåga till empati och logiskt tänkande, med eller utan den viktiga fantasi som behövs för att lösa de nya problem som väntar runt hörnet, med eller utan förmåga att leda mänskligheten vidare på dess vinglande stig. Suzukis vän och välgörare Albert Einstein sa en gång: "Det krävs ett nytt sätt att tänka för att lösa de problem som det gamla sättet att tänka har skapat." Det är därför vi måste orka se de viktiga sammanhangen i livet. Och tycker vi att våra trädgårdsmästare inte håller måttet så får vi väl se till att få dem utbytta! Olof Palme menade en gång att: "Politik är att vilja" och det är säkert rätt. Men att *bara* vilja räcker inte. Beslut måste också tas som leder fram till konsekvenser i positiv riktning. Att samtidigt som allt mindre bränsle läggs på elden tala om att vi ska ha "Europas bästa brasa" är sådant som bidrar till att folk inte längre tar politiker på allvar.

Ett samhälle där man lägger ned mycket resurser på barnen är ett samhälle med framtidstro. Resurser kan vara musikutövning!

Det som är bra för barnen är bra för världen.

Vårt träd måste få blomma! Music power!